

Mfv.II.10.351/2013/5.szám

A Kúria a dr. Molnár Attila István Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Molnár Attila István ügyvéd által képviselt felperesnek - a jogi főelőadó által képviselt Rendőr-főkapitányság alperes ellen személyi állományra vonatkozó parancs hatályon kívül helyezése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 32.M.2545/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 55.Mf.638.635/2012/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán, a 2014. február 12-én megtartott tárgyaláson meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 55.Mf.638.635/2012/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes hivatásos szolgálati viszonyban 2007-től teljesített szolgálatot a ... Rendőrkapitányságán vizsgálóként. 2010. április 3-án szolgálaton kívül T. községben több társával szórakozott a ... Söröző előtt. A hajnali órákban ittás állapotban nekidőlt ... polgári személynek, aki elesett és 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett. A felperes 2010. április 7-én, majd április 27-én előljárója útján írásban jelentést tett a munkáltatójának a történetekről. ... az ügyben büntetőfeljelentést tett. Az eljáró ... Nyomozó Ügyészség 2010. november 18-án kelt határozatával a Be. 222. § (1) bekezdése alapján a felperessel szemben a vádemelést egy évvel elhalasztotta. A határozat 2010. december 3-án emelkedett jogerőre.

Az esettel összefüggésben a ... Rendőrkapitányságának vezetője 2010. szeptember 15-én méltatlansági eljárást indított a felperessel szemben, amelyet a büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztett, majd 2011. január 10-én kelt határozatával annak folytatását rendelte el. A Méltatlansági Bizottság határozatával megállapította, hogy a felperes hivatásos szolgálatra méltatlanná vált. Ezt követően 2011. január 28-án a ... Rendőrkapitányság vezetője parancsával a felperes szolgálati viszonyát felmentéssel megszüntette azzal az indokkal, hogy a felperes nem felel meg a

kifogástalan életvitel követelményeinek, ezért hivatásos szolgálatra alkalmatlan. A szolgálati viszony megszűnésének időpontjaként 2011. január 28-át jelölte meg.

A felperes szolgálati panaszát a ... vezetője 2011. február 3-án kelt határozatával elutasította, majd az ... vezetője állományparancsában megállapította, hogy a felperes hivatásos szolgálatra alkalmatlan, s a szolgálati viszonya megszűnésének napja 2011. január 28. A határozatot a felperes 2011. május 12-én vette át és panasszal élt ellene. A belügyminiszter a felperes szolgálati panaszát elutasította, amely ellen a felperes keresetet nyújtott be.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 32.M.2545/2011/15. számú ítéletével az ... Vezetőjének 005/1022/2011. számú parancsát a személyi állományra vonatkozóan, valamint a Belügyminisztérium BM/1-11-26/2011. számú parancsát a 005433/2011. számú személyi állományra vonatkozó parancsra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, s kötelezte az alperest 2.058.144,- Ft és 100.000,- Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperes elöljárója útján a ... Nyomozó Ügyészséget és az elöljáróját írásban tájékoztatta a 2010. április 3-án történekről, így eleget tett a Szolgálati Szabályzat 102. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt kötelezettségének, az pedig nem róható a terhére, hogy az elöljárója nem továbbította jelentését haladéktalanul a munkáltatónak. A méltatlansági eljárást az alperes a szolgálati elöljárójának 2010. április 27-én tett jelentéséhez képest három hónapon túl, 2010. szeptember 15-én elkéssetten indította meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 55.Mf.638.635/2012/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a felperes keresetét elutasította, s kötelezte őt a perköltségek és az eljárási illetékek megfizetésére.

A másodfokú bíróság módosította, illetve kiegészítette a tényállást. Megállapította, hogy a ... Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetője a T.-i Rendőrkapitányság 2010. április 25-én kelt leveléből értesült először arról, hogy a felperessel szemben ... feljelentése alapján nyomozás folyik. A felperes csak ezt követően, 2010. április 27-én írt jelentést a 2010. április 3-án történekről elöljárója számára. A felperes a jelentésben azt adta elő, hogy egy sz.-i szórakozóhely előtt a hajnali órákban hangoskodó csoportosulást vett észre és amikor a tettlegesség megakadályozása céljából elindult a csoportosulás felé, valaki oldalról meglökte, illetőleg megbotlott és nekiesett egy, a helyszínen tartózkodó lánynak, aki elvesztette az egyensúlyát és egy parkoló autónak esett. A lány úgy érzékelte, hogy szándékosan lökte el őt és a felperes utóbb szerzett tudomást arról, hogy a lány feljelentést tett ellene.

A másodfokú bíróság értékelési körébe vonta azt az okiratot, melyből megállapítható, hogy a 2010. április 3-án történt eseményekről, azok valós, a felperes felelősségét is érintő részéről a munkáltató csak 2010. augusztus hónapban - 2010. augusztus 26-án, vagy azt követő napokban - szerezhette tudomást. A ... Alosztályához 2010. augusztus 26-án érkezett meg faxon a felperes elleni büntető feljelentés szövege. Ezt követően a ... Rendőrkapitányságának vezetője 2010. augusztus 31-én kérte a ... Nyomozó Ügyészségtől a felperest érintő büntetőügy iratainak megküldését. A ... Nyomozó Ügyészség 2010. szeptember 3-án kelt evelében tájékoztatta a munkáltatói jogkör gyakorlóját arról, hogy a felperes megalapozottan gyanúsítható a Btk. 271. § (1) bekezdésébe és 270. § (1) bekezdésébe ütköző bűncselekmények elkövetésével.

A felperes 2010. augusztus 25-én gyanúsítottként nem kívánt vallomást tenni, érdemben nem védekezett, majd 2010. november 17-én ténylegesen elismerte, hogy ...-t ittas állapotban nyitott tenyérrel ellökte és sajnálatát fejezte ki e magatartása miatt. A felperes ezen elismerése adott alapot arra, hogy a ... Nyomozó Ügyészség a vádemelést a felperessel, mint gyanúsítottal szemben egy évre elhalassza és elrendelje pártfogó felügyeletét. A méltatlansági eljárás során a felperes 2011. január 21-én úgy nyilatkozott, hogy a gyanúsítottként tett vallomását fenntartja. 2011. január 28-án érdemi nyilatkozatot nem tett, az iratokat nem kívánta áttanulmányozni, észrevételt, indítványt nem terjesztett elő. A Méltatlansági Bizottság a felperes elismerő nyilatkozata alapján hozta meg döntését.

A másodfokú bíróság az ekként kiegészített tényállás alapján nem osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, miszerint a méltatlansági eljárás elkésetten került megindításra. Megállapította, hogy az előljáró a felperes 2010. április 27-ei jelentéséből tájékozódhatott az eseményről, a feljelentés ténye és az alperes jelentése - tartalmukat tekintve - még nem alapozhatta meg a felperessel szembeni méltatlansági eljárás megindítását. A ... Rendőrkapitányságának vezetője csak a ... Nyomozó Ügyészség leveléből, a mellékletek ismeretében került abba a helyzetbe, hogy a méltatlansági eljárás megindításáról döntsön, majd azt igen rövid időn belül elrendelte. A felperes méltatlanságára okot adó cselekményére megalapozott következtetést nem lehetett levonni a 2010. áprilisi jelentésből, az a felperes felelősségére nem utalt, saját magatartását korrektnek és jogszerűnek tüntette fel.

A cselekmény és a jogviszonyt megszüntető intézkedés arányossága körében megállapította, hogy a felperes elismerte a cselekményt, nem tette vitássá a feljelentő azon állítását, miszerint a jelen volt személyek tudatában voltak annak, hogy ő rendőr. A Méltatlansági Bizottság ez alapján helyesen állapította meg, hogy a

felperes szolgálaton kívüli magatartása a rendőrség működéséhez szükséges közbizalom fenntartását súlyosan veszélyeztette, így a hivatásos szolgálatra méltatlanná vált.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben azt kérte, hogy a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg és adjon helyt keresetének, illetve mindkét ítéletet helyezze hatályon kívül, s az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sértette a Hszt. 56.§ (6) bekezdésének c) pontját a 11/2006.(III.14.) BM rendelet (Fegyelmi Szabályzat) 43. § (3) bekezdését, illetve a Pp. 3. § (3) és (4) bekezdését. Vitatta, hogy 2010. április 27-én írt jelentésében bármiféle körülményt elhallgatott volna, az akkori tudomása szerinti történésekről tett jelentést előljárójának. Amennyiben az alperesnek bárminemű kétsége lett volna a magatartása felől, úgy fel kellett volna szólítania őt részletesebb jelentés tételére. Vitatta azt a megállapítást is, miszerint a Törökszentmiklósi Rendőrkapitányság megkereséséből nem szerezhette tudomást az alperes arról, hogy vele szemben eljárást indítottak, az átirat ugyanis rögzíti, hogy nyomozást folytatnak vele szemben. Az alperes ennek megfelelően elmulasztotta a méltatlansági eljárás megindítására nyitva álló három hónapos határidőt. A cselekmény megítélése kapcsán hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság tanúként hallgatta meg ...-t, aki előadta, hogy az ügynek nem is tulajdonított jelentőséget, neki pedig megbocsátott, így cselekménye nem érte el azt a szintet, ami miatt jogviszonyát meg kellett volna szüntetni. A Pp. 3. §-ában foglaltakra figyelemmel sérelmezte, hogy bizonyítási indítványként kérte ... meghallgatását annak bizonyítására, hogy az ő tájékoztatására ismerte el a vétkeességét, mivel az eljáró ügyész biztosította őt, hogy a munkahelyét nem fogja elveszíteni a cselekmény csekély súlya és a vonatkozó jogszabályok miatt, a bizonyítást azonban a bíróságok mellőzték. A perköltség vonatkozásában előadta, hogy az alperes részére megítélt összegeket eltúlzottnak tartja, e körben azonban nem jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság mely jogszabályt sértette meg.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg a tényállást. A kiegészített tényállás alapján levont jogkövetkeztetése nem jogszabálysértő.

A Fegyelmi Szabályzat perben még irányadó 43. § (1) bekezdése szabályozta, hogy mely esetekben volt kötelező elrendelni a

méltatlansági eljárást. A 43. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdésben meghatározottakon kívül a rendelkezésre álló adatok alapján kell mérlegelni, hogy a hivatásos állományú magatartása alkalmas lehet-e a Hszt. 56. § (6) bekezdésének c) pontjában meghatározott méltatlansági ok megállapítására. A felperes által a felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként megjelölt 43. § (3) bekezdése pedig arról rendelkezett, hogy a méltatlansági eljárás elrendeléséről - az előző bekezdésben foglaltak figyelembevételével - az állományilletékes parancsnok az arra okot adó magatartásról, illetve a büntetőeljárásról, vagy a szabálysértési eljárásról való tudomásszerzést követően haladéktalanul intézkedik. Nincs helye méltatlansági eljárás megindításának, ha a tudomásszerzéstől számított 3 hónap eltelt.

A perbeli iratok szerint a ... Rendőrkapitányság osztályvezetője 2010. április 25-én arról tájékoztatta a ... Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály vezetőjét, hogy nyomozást folytatnak ... budapesti lakos feljelentése alapján „egy ... nevű személy ellen”, aki a „beszerzett adatok alapján” a megkeresett szerv állományába tartozik. Ennek a megkeresésnek megállapíthatóan nem a felperes állományilletékes parancsnoka volt a címzettje, a Fegyelmi Szabályzat 43. § (2) bekezdése alapján pedig méltatlansági ok megállapítására - alapos gyanú hiányában - alkalmatlan volt.

Helytállónan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a 2010. április 3-án történt eseményekről, annak a felperes felelősségét is érintő részleteiről az állományilletékes parancsnok csak 2010. augusztus 26-át, illetve azt követő napokban szerezhette tudomást, figyelemmel arra, hogy a ... Bűnügyi Alosztályához e napon érkezett meg az a fax, amely a felperes elleni büntetőfeljelentés szövegét tartalmazta. Ezt követően kért további tájékoztatást az ügyről, s a ... Nyomozó Ügyészség 2010. szeptember 3-án kelt levelében értesítette a munkáltatót arról, hogy a felperes megalapozottan gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével. Helytállónan következtetett a másodfokú bíróság arra, hogy a felperes 2010. április 27-én tett jelentése nem utalt saját felelősségére, magatartását korrektnek és jogszerűnek tüntette fel, amely így kellő alapul nem szolgált méltatlansági eljárás megindításához. Amint az állományilletékes parancsnok tudomást szerzett arról, hogy a felperes alaposan gyanúsítható a Btk. 271. § (1) bekezdése és 170. § (1) bekezdésébe ütköző cselekménnyel, haladéktalanul megindította az eljárást, így az nem késett el.

A felperes hivatásos szolgálatra méltatlanná válása kimondásakor ugyan a méltatlansági eljárás lefolytatására vonatkozó szabályok már nem voltak hatályban, a Hszt. 2011. január 1-től hatályos 341/C. § (2) bekezdése értelmében azonban a 2011. január 1-jén folyamatban lévő méltatlansági eljárást a 2010. december 31-én hatályos szabályok szerint kellett lefolytatni.

A méltatlansági eljárás során a felperes érdemben nem védekezett, beismerte, hogy a sértettet ittás állapotban nyitott tenyérrel ellökte és sajnálkozását fejezte ki e magatartása miatt. A felperes ezen beismerése adott alapot arra, hogy a ... Nyomozó Ügyészség a vádemelést elhalassza és elrendelje a felperes pártfogó felügyeletét. A méltatlansági eljárás során a felperes úgy nyilatkozott, hogy gyanúsítottként tett vallomását fenntartja, érdemi nyilatkozatot nem tett, az iratokat nem kívánta áttanulmányozni, észrevételt, indítványt nem terjesztett elő.

A méltatlanná válást kimondó határozat alapján a Hszt. 2011. január 11-től hatályos 56. § (6) bekezdése és 56. § (2) bekezdés b) pontja szerint az alperes jogsértés nélkül állapította meg, hogy a felperes nem felel meg a kifogástalan életvitel követelményének, ezért a hivatásos szolgálatra alkalmatlanná vált.

A per eldöntése során nem volt jelentősége annak, hogy a felperes a büntetőeljárás során milyen megfontolásból tett beismerő nyilatkozatot, így annak sem, hogy a büntetőügyben eljáró ügyész esetleg milyen felvilágosítást adott arról, hogy a felperes cselekményét miként fogja értékelni a munkáltatója, ezért az ő tanúkénti meghallgatásának mellőzése nem ütközött a Pp. 3. §-ába.

Minthogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében a perköltség viselésével és annak összegével összefüggésben konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg, e kérdés a felülvizsgálati eljárás tárgyát nem képezhette. [Pp. 272. § (2) bekezdés]

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet jogszabálysértés hiányában a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperesnek a felülvizsgálati eljárásban bizonyított költsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét - a felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultságára tekintettel - a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2014. február 12.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné Dr. Tanczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

*kúriai tisztviselő*